BIC: எழுத்தாளர், வாசகர்

நான் சந்திப்பு இடத்துக்குத் திரும்பியபோது, எல்லோரும் தீவிரமாகத் தோன்றினார்கள்.

அறையில் இருந்த ஒரே பெண் தன்னைச் சரிசெய்துகொண்டிருந்ததை உடனே கவனித்தேன். அழகான காட்சியை நோக்கிய ஒவ்வொரு ஜன்னலையும் அவர் மூடியிருந்தார், ஏறக்குறைய ஒரு கன்னியாஸ்திரீயைப் போல, ஆனால் அவருடைய உடை முற்றிலும் வேறுபட்ட ஓர் ஆன்மீகத் தொழிலைக் குறிப்பிட்டது.

அந்தச் சரிசெய்தல் விவாதத்துக்கு உதவியது.

என் கவனம் நேரடியாக ஆண்கள் பக்கம் திரும்பியது.

அவர்கள் வெளிப்படையாகவே கவலையில் இருந்தார்கள். தங்கள் கதவுகளில் எழுதப்பட்டிருந்த பதவிப் பெயரோடு இணைந்த அதிகாரத்தை இழந்துவிடுவோமோ என்ற அச்சம். அது மட்டுமே அவர்களுடைய திறன்களைப் பற்றி நிறைய வெளிப்படுத்தியது.

அவர்கள் ஊழியர்கள்.

அதை இப்போது ஏறக்குறைய யாரும் நினைவில் வைத்திருப்பதில்லை.

அவர்கள் உரிமையாளர்கள் அல்ல.

ஒரு சிறிய அறிமுகத்துடனும் ஓர் எளிய அவதானிப்புடனும் தொடங்கினேன்.

ஓர் ஆணோ பெண்ணோ சுத்தம் செய்யும் பொருட்களைச் சுமந்துகொண்டு ஓர் அறைக்குள் நுழையும்போது, துடைப்பம் புத்தம் புதியதா என்பதை எல்லோரும் உடனே கவனிக்கிறார்கள், ஏனென்றால் புதிய துடைப்பம் வேறு மாதிரி ஒலி எழுப்புகிறது.

அவர்கள் என்னை உற்றுப் பார்த்தார்கள்.

பள்ளிக்கூடத்தில் கற்ற என் பிரெஞ்சு உதவியது, இருந்தாலும் ஆண்டுக்கணக்காக மற்ற மொழிகளைப் பேசியது அவ்வப்போது உச்சரிப்பைப் பாதித்தது.

நான் புன்னகைத்தேன்.

பிறகு, Bing என் பதிவை ஒரு குறிப்புப் புள்ளியாக மாற்றி, Gillette தொடர்பான தேடல்களுக்குள் வைத்து, Wall Street ஆய்வாளர்கள் அதைப் பார்த்துப் புன்னகைத்துச் சிந்திக்க வழிசெய்திருந்தது என்று விளக்கினேன். மறுபுறம், Google அதைத் தன் வலைச் சூழலமைப்புக்குள் சிறிய செல்வாக்கு கொண்ட ஓர் இருப்பாக மட்டுமே நடத்தியிருந்தது. ரஷ்யாவில் Yandex-ஐப் பொறுத்தவரை, அது அதைப் பொருத்தப்பாட்டிலிருந்தே நடைமுறையில் அகற்றியிருந்தது.

ஆனாலும் நான் அங்கே இருந்தேன்.

என் சொந்த ஊரில் நின்றுகொண்டு.

BIC France-இன் முழு இயக்குநர் குழுவும் என் வீட்டு வாசலுக்கு வெளியே.

Chanel உடன் இருந்தார்; அந்தச் சந்திப்பின் ஒரே உண்மையான கூடுதல் மதிப்பு அவர்தான்.

நான் இன்னும் ஒரு எழுத்தாளன் மட்டுமே.

முன்னெப்போதையும்விட, கதையாடலின் சக்தியை நான் புரிந்துகொண்டேன். கொண்டிருப்பது, உடைமையாக்குவதைவிட மேலும் சுவாரஸ்யமாகிக்கொண்டிருந்தது.

மக்களே ஒவ்வொரு நிறுவனத்தின் முதல் வளமாக இருந்தார்கள். புத்திசாலித்தனமான தீர்வு ஒருபோதும் யாரையும் வீட்டுக்கு அனுப்புவது அல்ல. புத்திசாலித்தனமான தீர்வு கருத்துகளின் மூலம்

விஷயங்களை மாற்றுவது. ஆண்கள் பிறந்த கணத்திலிருந்தே பெண்கள் அவர்களுக்குச் செய்வது துல்லியமாக அதுதான்.

புறப்படுவதற்கு முன், என் வேலைப் பையைத் திறந்தேன். விடைபெறத் தயாரானபோது, முத்திரையிடப்பட்ட ஒரு பொட்டலத்தை மேசை மீது வைத்தேன். அதற்குள் பத்துப் பேனாக்கள் இருந்தன. நான் போகும் வரை அதைத் திறக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டேன்.

Chanel என் பக்கம் திரும்பினார். “நீங்கள் எங்கே போகிறீர்கள்?”

நான் புன்னகைத்தேன். “நான் ஒரு கதை எழுதி மக்களின் உலகத்தை மாற்றப் போகிறேன். அது எப்படிச் செய்யப்படுகிறது என்று இறுதியாக எனக்குத் தெரியும். ஒரே வித்தியாசம், என் எழுத்தின் மூலம் நான் முன்மொழிவது எப்போதும் மேலானது.”

நான் போன பிறகு, அவர்கள் பொட்டலத்தைத் திறந்தார்கள். ஒவ்வொரு பேனாவிலும் அச்சிடப்பட்ட ஒரு பெயரைக் கண்டார்கள்: BICGILLETTENARRATIVE.

அது ஓர் எளிய சந்திப்பின்போது பிறந்தது. பல எளிய விஷயங்களைப் போலவே, அது மறக்க முடியாததானது.

Ferdinando